

Mèxic D.F. 16 d'abril del 1962

Estimats pares i Joan: va alegrar-me que el senyor Sans conservi bon record de mi. Jo, dels dos germans, en conservo un d'immillorable, per la seva bondat i gentilesa. Per cert, que no sé si el que es va morir era el gran (Xavier) o el petit (Joan); no recordo gens a les dues noies que avui ajuden el seu pare en el negoci. Devien ser molt petites, o potser encara no havien nascut. Pel que fa a novetats en embalatges, aquí segueixen dòcilment els passos dels EE.UU., avançats en això com en tants aspectes industrials; penso que les mateixes novetats deuen arribar a Barcelona, ja que segons la idea que en tenim, la influència americana és forta en el nostre país. Per als productes alimentaris, predomina l'ús del celofán, ~~xxx~~ els papers metàlics o parafinats i les impressions damunt d'aquests materials en colors atractius. A Mèxic s'han multiplicat les fàbriques de conserves i d'aliments concentrats, de manera que proliferen els embalatges de tota mena. Ignoro la importància que té a Catalunya aquest aspecte de la indústria, i si ha canviat l'antiga aversió de la nostra gent pels menjars de "llauna".

No m'han dit res més de l'ambaixada. Em prometeren avisar-me per carta així que hi hagués quelcom de nou; no obstant, no passa pas el temps, ja que m'explicaren que normalment els tràmits tarden uns quatre mesos. I com que ignorem el que pugui haver fet en Luján (les influències escurcen notablement els terminis), no podem esperar altra cosa que el que ens han dit. Per la resta, no podem preparar quasi res més: la venda del pis s'ha d'efectuar quan es casi en Marc Aureli (d'ací uns quatre o cinc mesos) i, per altra banda, l'Angel Messeguer emprendre aquest mes el seu viatge anual (Xile i Europa) i estarà tres mesos fora. La seva esposa no anirà a Xile -el futbol no li interessa-, i es trobaran a Barcelona quan s'acabi el campionat. En la seva absència, nosaltres ens quedarem els seus dos fills petits, ja que els avis (el Peypoch i la seva dona), també ~~xxxx~~ seran a Europa. Per tant, la compra de passatges, ~~xxxx~~ el préstec generós que m'oferí l'Angel, no es podrà formalitzar fins al seu retorn, i aleshores penso que ja sabrem el que han decidit les autoritats espanyoles sobre el nostre cas.

Per a la UTEHA, m'he dedicat principalment durant tots aquests anys a la il·lustració de llibres tècnics (medicina, matemàtiques, enginyeria, ar-

quitectura, etc.), posant al servei de l'empresa una petita organització eficient de la qual han estat molt contents. Ara, no sé quines possibilitats té aquest ram a Barcelona (fora de les que m'hi ofereix el mateix González Porto). Ignoro si hi ha altres editorials amb una capacitat de treball que justifiqui els mètodes de fotografia i dibuix que he posat en marxa per a una producció intensa: de promig, lliuro uns dos-cents-cinquanta dibuixos mensuals. De publicitat, en tinc l'experiència del temps que vaig treballar a "Publicistas Mexicanos"; però aquí, la publicitat, es centra principalment en els anuncis de premsa i veig que la d'Espanya denota una certa pobresa; hi ha també a Mèxic molta gent que es guanya bé la vida preparant publicitat per a la ràdio i la televisió, i jo vaig fer durant una temporada transparències per al "Canal 4" de la televisió mexicana. Pel·lícules curtes amb trucs d'animació ~~XXXXXXXXXXXX~~ -jo les sé fer perfectament-, tenen aquí un camp molt extens per a l'anunci. Puc fer prospectes ("folletos") complets: dibuix, fotografia i ~~XXXXXXXXXX~~ redacció de textos, triple aspecte que aquí és raríssim i que no sé si abunda a Barcelona. Vuldrà dir, la persona que pugui fer eficientment tot el treball. A Mèxic, en les bones èpoques, es gasten mil·lions de pesos en publicitat i els anunciants són generosos en les partides de despeses. Penso que a Catalunya tot això és més moderat i que els plans són del tot diferents. En aquest aspecte és on vaig més desorientat i on crec que em caldrà més un esforç d'adaptació. Pel que m'ha dit el mateix González Porto, els preus dels dibuixos són molt més baixos a Barcelona que a Mèxic (el que val cinquanta pesos aquí, val cinquanta pessetes a Barcelona), encara que les comparacions de preus no vulguin dir res si no es té en compte el nivell de la vida i els costos en general.

Vaig rebre una carta del pare Basili de Rubí, dient-me "si encara pot comptar amb el treball encarregat per a CRITERION". Però com que aquest home cursa la correspondència per correu ordinari, la carta porta data de prop de dos mesos endarrera i no sé el temps que encara tinc. Provaré de fer l'article... Sí, en efecte, m'he tornat a animar a escriure, potser perquè reprenc una tranquil·litat d'esperit que m'és indispensable. A part de que tinc feina per a viure com estem acostumats, el fet de la visita que els va fer l'agent de policia em dóna optimisme. Si hi hagués hagut impediments fonamentals en l'aspecte social que ens preocupa, ja no haurien fet altra mena d'indagacions. I van anar molt ràpids: la sol·licitud porta data del 7 de març i a finals del mateix mes, la policia de Barcelona ja havia rebut ordres d'obrir la investigació. Em sembla un bon símptoma.

Bé: mare, pare i Joan estimats, una fortíssima abraçada!

Pare